

מפה לאוזן

החתונה של אדי ברקליי, מלך התקליטים הצרפתי, התקיימה ביום החמישי בפאריס. היו שם אלף איש, שמפניה וקוויאר עד אור הבוקר. כשהחתונה נגמרה, הוא ארז את אשתו החדשה ונסע לישראל, לירח־דבש.

כשאדי ברקליי הכיר את אשתו, לא זאת הנוכחית, את הקודמת, הוא היה מנצח־תזמורת והיא הייתה עשירה. ביחד הם הקימו משפחה, עם ילד, וארבע חברות השולטות על כל התקליטים בצרפת.

אשתו הייתה אשה רבגונית. היא אהבה להחליף צבעים. ביום הראשון היא אהבה ללבוש שמלה ירודה, ולצבוע את שערות לחרוד. ביום השלישי היא אהבה את הצבע הירוק, היא הלכה או עם שמלה ירוקה ושיער ירוק. לקראת סוף השבוע היא הייתה אוהבת את הצבע הכחול, היה לה אז שיער כחול ובגדים כחולים. זה היה הסמל המיסחרי שלה— השיער הצבעוני. היה לה עוד סמל מיסחרי — הפרוות היקרות שהיא הייתה לובשת, והשומן שהיה לה מתחתן. הם לא הסתדרו ביניהם כל־כך טוב, ולכן הם התגרשו. היא קיבלה שתי חברות וילד. הוא קיבל שתי חברות בלי ילד.

מאז היא נחשבת לגרושה שקיבלה הכי הרבה כסף בצרפת. גם הוא היה גרוש מאור עשיר. עכשיו הוא כבר לא. אשתו החדשה היא יפהפיה בת שמונה־עשרה. הוא הכיר אותה לפני חודשים. קוראים לה מאריין כריסטיאן. בעוד שלאשתו הקודמת קראו רק ניקול.

אחרי שהוא התגרש מאשתו ניקול, הוא הפך פלייבוי. גם לפני זה הוא היה פלייבוי. הוא היה עורך נשפירפאר בקאן, עם יין־שמפניה וקוויאר, היה מזמין אליו את מיטב הזמרים ומיטב הנשים של קאן.

אחרי שחזר אחרי דליה לביא, טיפל בקול של ריקה זראי, גילה את דליה והמציא לה את שמה. לא יצא לו מזה שום דבר. דליה לביא אמרה עליו שהוא זקן מדי בשבילה. ריקה זראי הפכה החברה הטובה ביותר של אשתו — מאריין, ודליה התחתנה עם המנהל האמנותי שלו, לופטין מורי, זה שעזר לו לגלות אותה. היא התגרשה ממנו והתחתנה שוב. גם הוא.

אחרי שהוא התחתן איתה, אדי ברקליי עם מאריין כריסטיאן, הוא בא השבוע לארץ, נסע לאילת, חזר מאילת, ונסע לגנוזולה, לאכול שם ארוחת ערב.

מגוונולה הוא נסע לצברה, ומצברה הוא חזר לצרפת. הוא היה כאן שלושה ימים. בצברה ערכו לו מסיבה. הוצגה בפניו

חצי!

הקבלן יגאל זכאי כבר לא אוהב את תלמה זכאי. תלמה זכאי כבר לא אוהבת את יגאל זכאי. אבל תלמה זכאי אוהבת את הסלון, את החצי בית־השימוש, וחצי האמבטיה של יגאל זכאי, ויגאל זכאי אוהב את חדר־השינה, ואת החצי השני של האמבטיה ושל בית־השימוש.

הם לא כל־כך קטנוניים כמו שהם נראים. הם לא אוהבים באופן מיוחד דווקא את האמבטיה או את בית־השימוש. הם אוהבים את הדירה המשותפת שלהם בסביון שהיה 90.000 לירות, ואף אחד מהשניים אינו מוכן לעזוב אותה. הם נלחמים בחירוף־נפש על כל שעל דירה, בכל אמצעי־הלוחמה המודרניים.

בהתחלה היא ערכה מסיבה בסלון שלו. אז הוא הביא את החברים שלו, והם אכלו לה את כל המסיבה, ביזבוו לה את המים בחצי האמבטיה שלה, ואת החשמל בחצי הבית־שימוש שלה.

אחר־כך הם המשיכו להילחם. היא השתמשה בסלפון, והוא סירב לשלם את החשבון. הסלפון נותק. לפני חודש הם הגיעו אל השופט יוסף לב. יגאל היה לבוש במכנס־חיקי וחולצת־חיקי. תלמה הייתה לבושה בשמלה מפוארת, כובע רחב־שוליים, וכסיות לבנות. היא רצתה שהשופט יראה שהיא צריכה 500 לירות דמי־מונול לחודש, כדי לכלכל את הכובעים והשמלות שלה. השופט החליט שהכובע יכול להסייף 250 לירות דמי־מונול לחודש.

לעומת זאת הוא החליט שהבעל צריך לשלם את דמי הסלפון — 15 לירות.

ביום השישי שעבר ערך יגאל לאשתו מסיבת־תגמול. האשה החליטה לדפוק אותו בחורה. במשך כל המסיבה היא עמדה כגן וציירה ציורים. דווקא ציורים מכוערים, שידע לו, כדי לקבל השראה היא נכנסה כל פעם למסיבה, החליפה שם מטפחת ראש ויצאה בחזרה לגן לצייר.

למחרת נראתה החוויה כאליו ערכו בה ליל־היללות, והגן נראה כאליו ציירו עליו במטאטא. אז תלמה נכנסה לסלון ושטפה אותו, ויגאל יצא לגן כדי לבדוק אותו. כשהיא גמרה לשטוף את הסלון, היא לקחה את הסמרטוט, תלתה אותו על חבל. לקחה את מקל־הניקוי, הניחה אותו באמבטיה. לקחה את הדלי עם המים המלוכלכים, ליים ושפכה אותם על הראש של בעלה. כשהיא גמרה לשטוף את הסלון ואת בעלה, היא לקחה את כל החליפות שלו, הכניסה אותן לחדר הרחצה ועשתה להן אמבטיה.

הבעל כעס נורא, ולמחרת, כשהגיע חשך בן־החשמל, הוא סירב לשלם אותו. החשמל נותק ואשתו קיבלה את עונשה. היא נשארה בחושך. גם הוא.

אחר־כך הגיע אליהם חשבון מסיבה־כנסה. גם את זה הוא סירב לשלם. הפקידים של מסיבה־כנסה באו לבית והתחילו להוציא את המקרר ואת הגז. יגאל ביקש מהם שיוציאו רק את החלק של אשתו, כי החלק שלו הוא בסדר, הוא מיכן לשלם בעדו. אבל הפקידים לא רצו לחתוך את המקרר לשניים, גם לא את הגז, וגם לא את הרהיטים. הם הריקו את הדירה מכל מה שהיה בה.

הבית נשאר ריק. ללא ריהוט. ללא מטבח, ללא אור, רק ארבעת הקירות החשופים של הסלון שלו, ארבעת הקירות החשופים של חדר־השינה שלה, וארבעת הקירות החשופים של ארבעת החצאים, של בית־השימוש והאמבטיה.

תלמה החליטה שהדירה תהיה הרבה יותר נעימה אם הקירות שלה יהיו מקושטים, בתמונות. היא רצתה לתלות את הציורים שלה על הסלון שלו. הוא לא הסכים.

בדיון הבא אצל השופט לב ביקש הס' ניגור שלה מהסניגור של בעלה שירשה לה לפתוח גלריה לציור בסלון. הסניגור של בעלה לא הסכים. הוא אמר שמרשו לא הסכים שיבואו כל מיני משוגעים לביתו. מספיק לו משוגעת אחת.

או הסניגור של האשה ביקש מהסניגור של הבעל שירשה לאשה לתלות את הציורים שלה בסלון, מבלי לפתוח בו גלריה. הסניגור של הבעל התייעץ עם מרשו והסכים. בהתאם לדעתו של מרש, הוא אמר, התמונות הן כל־כך זיפתיות, שבין כה וכה אף אחד לא יבוא לראות אותן. עכשיו הוליה שלהם, בת 90.000 לירות, מרוהטת בתמונות זיפתיות, ובמיטה גדולה של הבעל.

אדי ברקליי ואשתו

שום דבר (נסייה חזקה לכיחן הלחי) לא יצא מזה" (נסיקה חזקה מאוד פה אל 99).

היא כמעט בלעה את הפה שלו, השתעלה וקראה: "איזה דליה לביא?" הוא תפס לה בחזרה את הפה. היא השתתקה.

שאלתי אותו מיהו הזמר הטוב ביותר בעולם, לדעתו. הוא הוציא את אשתו מהפה שלו ואמר: "בשביל זה אני עובד. אני מחפש. עוד לא מצאתי את זה".

הוא גמר את המשפט, גחן אל אשתו, לקח אותה בזרועותיו, ונישק אותה ארוכות.

אמרתי להם שאני מוכרחה ללכת. הוא אמר לי שלום, שהיה לו נעים מאוד, ושהוא נהנה מאוד לשוחח איתי. "עם מי לשוחח?" הספיקה אשתו לשאול, לפני שהוא בלע לה את האוזן.

פיעו על בעלי מועדוני תקליטים אחרים במנהאטן. פלייבוי, המנהל את מועדון ההצגה מדבר ברצינות על כוונתו לשאת את המלצרית הראשית שלו. "הייתי עושה את זה", הוא אמר, "אבל היא לא מרויחה מספיק כסף. אם היא תוכל לקבל עבודה אצל ארתור, אני אשא אותה לאשה".

אשתו הקודמת של האדון כריסטיאן, מי שהיתה מרי זנקוהף, קיבלה את הידיעה על נשואיו ברוח טובה. "בהתחלה נדהמתי כמו כל אחד אחר", היא אמרה, "אני מאוד מאוד שמחה בשבילו. אני מאחלת לו הרבה אושר". היא משתמשת בשם מרי דיגילדו, שמה הנשואיה הקודמים. "אני מבוגרת מגורדון בשתי שנים", אמרה מרי דיגילדו, "ולכן אני בטוחה שלא יהיו לו שום בעיות בגלל העובדה שאשתו החדשה מבוגרת ממנו בשתיים־עשרה שנים. הוא תמיד התנהג באופן מבוגר מכפי גילו".

נעים לדעת שהכל מסתדר על הצד היותר טוב. עכשיו רק עסק שמישהו עושה הכרה בין מרי דיגילדו ואדי פיישר.

אשה או כרטיס?

יונה לוי קיבלה סוף־סוף את הגט מבעלה יצחק אלעזרוב, ביום השישי האחרון. בימים האחרונים, כשתהליך הגירושין במזווה התנהל בבית־הדין ה' רבני, עקב רצונה של יונה לנסוע לפריס להופעה באולימפיה, הגיש בעלה הצעה שהוא מסכים לנסיעתה — בתנאי ש"תקנה גם לו כרטיס־טיסה. עור־דינה של יונה, שלמה כהר־צידון, טען שה"דרישה המשונה מוכיחה שהוא רוצה כרטיס־טיסה, ולא אשה. יונה קיבלה את הגט המיוחל — בלי כרטיס.

ביום הראשון האחרון בערב דרס ה"שחקרומר שמעון ישראלי ילד, ב" נוסעו להופעה בתיאטרון החיפאי. הורי הילד מיהרו לנחם את שמעון, שהיה מוזעזע במיוחד. הילד נקע את רגלו.

אתם חושבים שאני זדונית או תראו איך כותבים בחולי. הנה, למשל, קטע שהופיע השבוע באחד העתונים הכי מכובדים בעולם, הראלד טריביון הניו־יורקי. בהשוואה לזה, תודו, אני טוב־לב מסמס.

חתונה על אמת

נעים היה להיווכח שגורדון זנקוהף התחתן סוף־סוף בשנית. מאז גירושיו היו האנשים מורים עליו באצבע ואומרים: "הנה הבעל שעכבר של מרי זנקוהף". אבל עכשיו, כיוון שהוא נשא לאשה את סיביל ברטון, תהיה לו זהות משל עצמו.

יתכן שברגע הראשון קשה לכם להיזכר מיהו בדיוק אותו זנקוהף. הוא הרבה יותר מפורסם בשמו המקצועי, גורדון כריסטיאן. ידעתי שזה יעזור.

כריסטיאן הוא, כמובן, המנהיג בן 24 של הפרויים. הלהקה שהיתה כל כך מבו־קשת במועדון התקליטים ארתור. מועדון תקליטים, לפי הגדרתו, מספק רק תקליטים, לא מוסיקה אמיתית. רק המבקרים האכזריים ביותר טוענים שארתור, למרות שירתו של כריסטיאן ונגינתו על הגיטרה החשמלית, מתאים להגדרה.

הנערה שכריסטיאן נשא לאשה היא בת מנהאטן 36, המקורבת קירבה רחוקה לדוייב ריינולדס. מעטים מאוד מבין חבריו של כריסטיאן חשדו בו שהוא עומד להתחתן בשנית.

אבל כולם חזרו ממסיבת־הכלולות באומרים שהוא נראה קורן מאושר. הם מוכנים בכל ליבם לקבל את הכלה החדשה לתוך תחבורה שלהם.

"אם גירודי אוהב אותה", אמר אחד מהם, "זה מספיק בשבילי".

ברור שכריסטיאן אינו גותן לנישואיו החדשים להפריע לו בקאריירה. הוא יצא לא מזמן למלורידה, כדי לככב שם בסרטו הבא.

סרטו הבא יהיה סרטו הראשון. הוא נקרא המרגל השטן. ומככב בו ג'ק ליאון.

גורדון כריסטיאן וסיביל ברטון